

Under henvisning hertil skal Undervisningsministeriet oplyse følgende om de gældende regler om undervisningspligt:

Ifølge grundlovens § 76 har alle børn i den undervisningspligtige alder ret til fri undervisning i folkeskolen. Forældre eller værger, der selv sørger for, at børnene får undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, er ikke pligtige at lade børnene undervise i folkeskolen.

Grundlovens forudsætning om undervisningspligt er udmøntet i §§ 32-35 i folkeskoleloven.

Det fremgår af folkeskolelovens § 32, at »*Et hvert barn, der bor her i landet, er undervisningspligtigt efter reglerne i §§ 33-35, medmindre det omfattes af bestemmelser om undervisningspligt i anden lovgivning. Det samme gælder børn, der skal opholde sig her i landet i mindst 6 måneder.*«

Ifølge folkeskolelovens § 33, stk. 1, medfører undervisningspligten »*pligt til at deltage i folkeskolens undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.*«

Det er desuden fastsat i folkeskolelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., at det er kommunalbestyrelsen, i København Borgerrepræsentationen, som har det overordnede ansvar for kommunens skolevæsen og påser, at alle undervisningspligtige børn i kommunen indskrives i folkeskolen eller får en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Ifølge folkeskolelovens § 35 skal forældremyndighedens indehaver eller den, der faktisk sørger for barnet, medvirke til, at barnet opfylder undervisningspligten, og må ikke lægge hindringer i vejen herfor.

Det er skolens leder, som påser, at eleverne deltager i undervisningen. Hvis en elev er udeblevet fra undervisningen, skal forældrene mundtligt eller skriftligt oplyse skolen om grunden hertil. Hvis udeblivelsen skyldes sygdom af mere end 2 ugers varighed, kan skolen forlange lægeattest, jf. folkeskolelovens § 39.

Skolen har således ret til at kende årsagen til en elevs fravær og pligt til at undersøge baggrunden for fraværet, hvis forældrene ikke selv oplyser om årsagen.

Folkeskolelovgivningen indeholder i dag ingen nærmere regler om, på hvilken måde en kommune eller en skole kan reagere over for forældrene i de tilfælde, hvor de på trods af henstillinger herom ikke medvirker til, at barnet opfylder undervisningspligten.

Hvis forældrene lægger hindringer i vejen for, at barnet undervises, må de kommunale skolemyndigheder i videst muligt omfang gennem dialog og information forsøge at få forældrene til at forstå og acceptere nødvendigheden af, at undervisningspligten overholdes.

Er det ikke muligt at skabe den nødvendige dialog med familien, og skønner de kommunale skolemyndigheder, at barnet har behov for særlig støtte, har de kommunale skolemyndigheder pligt til at kontakte de sociale myndigheder i henhold til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1092 af 8. december 2000 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service.

Underretningen til de sociale myndigheder kan i sin yderste konsekvens medføre, at barnet tvangsmæssigt fjernes fra hjemmet.

Undervisningsministeriet skal desuden oplyse, at folkeskoleloven er blevet ændret med virkning fra den 1. august 2004 (lov nr. 360 af 19. maj 2004), således at loven giver undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte regler til imødegåelse af fravær, herunder bekymrende fravær der ikke skyldes sygdom.

Da det fremgår af artiklen, at en rundringning til en række specialskoler, gadetilbud og organisationer har vist, at børn, der ikke har gået i skole i hele og halve år, er hverdag, vil Undervisningsministeriet anmode Københavns Kommune om en udtalelse i sagen.

Når ministeriet har modtaget denne udtalelse, vil undervisningsministeren vende tilbage med et nærmere svar direkte til spørgeren.»

I forlængelse af Undervisningsministeriets udtalelse bemærkes, at en kommune, hvis det antages, at en ung trænger til særlig støtte, f.eks. på grundlag af en underretning fra skolen, skal undersøge det enkelte barn eller den enkeltes unges forhold. I det netop indgåede brede politiske forlig om anbringelsesreformen er der blandt andet fremhævet betydning af en omhyggelig udredning af barnet eller den unge.

Hvis kommunen efter en undersøgelse finder grundlag for en anbringelse uden for hjemmet er der pligt til at udarbejde en handleplan. Kommunen skal videre – fra 1. august 2004 – tilbyde at udarbejde en handleplan i forbindelse med ydelse af særlig støtte i øvrigt.

En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Den skal udarbejdes med inddragelse af barnet eller den unge og dennes forældre.